

Arrest

nr. 242 564 van 20 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat L. LUYTENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart dat u de Sierra Leone nationaliteit heeft en dat u bent geboren op X 1996 te X.

U geeft aan dat u op twaalfjarige leeftijd heeft ontdekt dat u zich aangetrokken voelt tot mannen.

Toen u zeventien jaar was, begon u een relatie met een klasgenoot, M.K.. Uw vader betrapte jullie in maart 2014, toen jullie kusten in uw kamer. Uw vader was woest en hij ontferde u en joeg u uit het huis. U ging vervolgens bij M.K. en zijn ouders inwonen.

U richtte een bedrijfje met M.K. op en jullie handelden in elektronica zoals PC's en koelkasten. Toen u op 7 oktober 2016 in Freetown was om materialen aan te kopen, werd u gecontacteerd en werd u verteld dat M.K. werd vermoord. Toen u contact opnam met een bevriend politieagent om meer informatie te bekomen, vertelde deze u dat M.K. werd vermoord omdat mensen hadden ontdekt dat hij homoseksueel was. Bovendien werd aangegeven dat u de volgende zou zijn die zou vermoord worden. De bevriende politieagent gaf u het advies om het land te verlaten.

U verliet Sierra Leone diezelfde dag en u arriveerde uiteindelijk in Italië. U verbleef in Italië in een opvangcentrum. U probeerde Italië meermaals te verlaten. Uiteindelijk slaagde u erin om in België te geraken.

U diende een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten op 10 oktober 2018.

U legt volgende documenten voor ter staving van uw verzoek; de krant Awareness Times dd. 10 augustus 2016, een medisch verslag van CHwapi ivm uw rechter schouder, een foto van een liggende, aan handen en voeten vastgebonden man, een foto van uzelf, een kopie van uw geboortecertificaat (onduidelijk in welk jaar het werd uitgegeven), de vraag van het Rode Kruis om uw gegevens aan te passen, psychologische attesten opgemaakt door psycholoog-neuropsycholoog L. Z. van 20 februari 2019, 31 juli 2019 en 12 februari 2020.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het attest van uw psycholoog, dhr. L. Z., dd 31 juli 2019 blijkt dat u vermoeid kan raken wanneer u herinneringen dient op te halen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u erop gewezen dat u op eender welk moment een pauze kan inlassen (zie notities CGVS, p 2 en p 7). Op geen enkel moment gaf u of uw advocaat aan dat u niet in staat was om op de vragen te antwoorden.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het niet gehandtekende medisch attest, dat u voorlegt dd 12 februari 2020 aangeeft dat **u zelf heeft aangehaald dat u geheugenklachten heeft**. Uw psycholoog-neuropsycholoog heeft vervolgens een neuropsychologisch bilan opgemaakt waaruit zou blijken dat u het lastig heeft om informatie op te halen. Door uw geheugenklachten zou u veel inspanningen moeten doen om eerder opgeslagen informatie op te halen. Echter, uit het psychologisch verslag, blijkt niet dat het voor u onmogelijk is om informatie uit het verleden op te roepen, het zou u wel veel energie kosten. Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u echter nooit gewag gemaakt van enige vorm van vermoeidheid of heeft u tijd gevraagd om even te denken. Bovendien dient te worden opgemerkt dat een neuropsychologisch verslag wordt opgemaakt aan de hand van uw verklaringen. De psycholoog is hierbij volledig afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud geen melding heeft gemaakt van de problemen die u zou hebben met uw geheugen. **Dit attest is bijgevolg geen vergoelijking van de hitaten en kan bijgevolg ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.**

De vergissingen die u maakte tijdens uw persoonlijk onderhoud vertonen eerder een (slecht) ingestudeerd karakter.

Zo is het wel zeer opmerkelijk dat uw **verklaringen over uw woonplaatsen in Sierra Leone** niet éénduidig zijn. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u tot vijf maand voor uw vertrek, in augustus 2016, woonde in **Circular road, Kenema** of dat het misschien tot 2010 was dat u in 'Circular road' woonde en dat u voordien in Bo City woonde (zie Verklaringen DVZ, vraag 10, opgemaakt op 10 oktober 2018). Uit

uw verklaringen, afgelegd bij het CGVS, blijkt nergens dat u in Bo heeft gewoond. Het is niet aannemelijk dat, indien u steeds in Kenema zou hebben gewoond, zoals u verklaarde bij het CGVS, u bij de DVZ zou aangeven dat u in Bo heeft gewoond. Deze **tegenstrijdige verklaringen kunnen bijgevolg niet worden veroorzaakt door een slecht geheugen maar wijzen eerder naar frauduleuze verklaringen** die volledig in lijn liggen met de initiële geboorteplek – Bo- die u opgaf en die u nadien heeft gewijzigd naar Kenema.

Verder kan ook worden opgemerkt dat het wel zeer verwonderlijk is dat u bij de DVZ aangeeft dat u in **augustus 2016 Sierra Leone heeft verlaten** (zie Verklaringen DVZ, vraag 10 en vraag 37) en dat u in oktober 2016 in Italië arriveerde (zie Verklaringen DVZ, vraag 37). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS gaf u echter aan dat u op **7 oktober 2016**, wanneer uw vriendje zou zijn vermoord, het land heeft verlaten. Het krantenartikel dat u voorlegt tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS en waarmee u uw asielrelaas wenst te ondersteunen, werd echter uitgegeven op **10 augustus 2016**. Ook deze tegenstrijdige verklaringen kunnen moeilijk aan uw geheugenproblemen te wijten zijn. U kan zich immers de data herinneren – zonder veel moeite.

Verder kan er worden opgemerkt dat **uw verklaringen over uw status in Italië tegenstrijdig zijn**. Zo verklaarde u bij de DVZ dat u in Italië een verzoek om internationale bescherming had ingediend, maar dat **u niets weet over de beslissing** (zie verklaring DVZ, vraag 22, opgemaakt door de DVZ op 10 oktober 2018). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u echter dat u een **negatieve beslissing** had gekregen (zie notities CGVS, p 8-9, p 10). Deze incoherentie schept een verdere negatieve indicatie op de geloofwaardigheid van uw relaas.

Bovenstaande vaststellingen geven reeds een eerste ernstige, negatieve aanwijzing betreffende de waarachtigheid van uw verzoek om internationale bescherming.

Het CGVS is daarenboven, afgaande op uw verklaringen, niet overtuigd dat u homoseksueel bent.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker om internationale bescherming die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

U verklaart dat u een relatie had met M.K., een jongen van in uw klas (zie notities CGVS, p 15). Wanneer u wordt gevraagd hoe de relatie begon, zegt u dat jullie vrienden waren, dat u dacht dat hij ook zo [nvdr homoseksueel] was. U geeft aan dat M.K. dit nooit heeft gezegd, maar dat jullie op een dag naar elkaar keken en dat jullie elkaar hebben gekust. (zie notities CGVS, p 19). U zegt dat jullie het van elkaar begrepen, zonder dat het werd gezegd (zie notities CGVS, p 25). U verklaart echter dat u ben opgevoed in de veronderstelling dat, wanneer uw geaardheid zou ontdekt worden door de buitenwereld dat u dan zou gediscrimineerd en zelfs vermoord worden (zie notities CGVS, p 15). **Binnen deze context is het niet aannemelijk dat u een andere jongen kust zonder dat u weet heeft van zijn gevoelens.**

Tevens is het niet plausibel dat u initieel verklaart dat u **nooit met M.K. heeft gepraat over het feit dat jullie homoseksueel zijn en samenwonen in een land als Sierra Leone**. Wanneer de PO deze vraag een eerste keer stelt, herhaalt u de vraag gewoon, en zegt u vervolgens dat jullie er niet over hebben gepraat, dat jullie het gewoon begrepen. Wanneer de PO nogmaals vraagt of jullie er nooit over hebben gepraat aangezien jullie toch samenwoonden, zegt u nogmaals dat jullie er nooit over hadden gepraat en vraagt u nogmaals om de vraag te herhalen. Nadat de PO wederom de vraag herhaalt zegt u dat jullie er wel over hebben gepraat en dat jullie het voor jullie hebben gehouden. (zie notities CGVS, p 25) **Het is niet aannemelijk dat jullie, die samenwoonden, niet spraken over de moeilijkheden en de angsten die jullie hadden, levend in een homofob land zoals Sierra Leone.**

Bovendien is het niet aannemelijk dat, indien u werkelijk homoseksueel zou zijn en uw vader u omwille van uw geaardheid zou hebben onterfd en uit het huis verbannen, dat u in Kenema blijft wonen. U haalt immers aan dat uw vader u eveneens had blootgesteld aan de gemeenschap en dat u er niet langer veilig was (zie notities CGVS, p 17-18).

U verklaart bovendien dat u, nadat uw vader u uit het huis had gezet, **informatie had opgezocht over de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone**. U geeft hierover aan dat u heeft vernomen dat er een wet is waarbij homoseksualiteit illegaal is, dat er discriminatie is tegen homoseksuelen en dat de politie homoseksuelen niet kan beschermen (zie notities CGVS, p 18). **Binnen deze context is het helemaal niet aannemelijk en ondermijnt het de geloofwaardigheid van uw seksuele geaardheid verder dat u in dezelfde stad bleef wonen als uw vader en bij uitbreiding de gemeenschap waarin u opgroeide.**

Hierbij kan ook worden opgemerkt dat het wel zeer vreemd is dat u informatie kan vinden over de situatie van homoseksuelen in Sierra Leone, dat u informatie kan vinden over FannyAnn Eddy, een LGBTQ activiste, die in 2002 de 'Sierra Leone Lesbian and Gay association' oprichtte en die werd vermoord in 2004. **Indien u iets of wat interesse zou hebben voor de situatie van LGBTQ in Sierra Leone, zou van u wel mogen verwacht worden dat, wanneer u informatie kan vinden over deze vrouw, u ook zou gelezen hebben dat ze een organisatie heeft opgericht.** Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud werd gevraagd of u een organisatie in Sierra Leone kende, zei u dat deze niet bestonden toen u er was (zie notities CGVS, p 19) (zie informatie toegevoegd aan de blauwe man).

Voorts is het niet aannemelijk dat, wanneer u aangeeft dat de angst zodanig geïnternaliseerd is dat u vandaag de dag nog vreest dat de PO uw geaardheid zou kenbaar maken aan de buitenwereld (zie notities CGVS, p 15), dat u zegt dat het voor u wel ok was om homoseksueel te zijn in Sierra Leone (zie notities CGVS, p 27). Wanneer u wordt gevraagd hoe u ermee omging om homoseksueel te zijn in een land waar dit bij wet verboden is, zegt u dat het niet makkelijk is, maar dat u zo bent. Dat u het zo voelt, dat u het wilt leven. Verder geeft u aan dat u er geen tijd voor had. (zie notities CGVS, p 23) Indien u werkelijk in een land zou wonen waar je zou vrezen voor je leven indien wordt ontdekt dat je homoseksueel zou zijn, is het helemaal niet aannemelijk dat u 'er geen tijd voor had'. Eens te meer komt uw geaardheid op losse schroeven te staan.

Bovendien slaagt u er niet in om een concreet voorbeeld te geven van hoe uw seksuele oriëntatie uw leven en dat van M.K. beïnvloedde. U verklaart dat het uw dagelijkse leven nooit heeft beïnvloed. U kan als enige antwoord bedenken dat jullie je liefdesleven niet naar buiten konden brengen (zie notities CGVS, p 26). Indien u werkelijk samen woonde en werkte met uw vriendje in Sierra Leone, is het niet aannemelijk dat jullie geaardheid geen grotere invloed had op jullie dagelijkse leven.

Uw verklaringen over uw relatie met uw vriend zijn helemaal niet doorleefd. Uit uw verklaringen blijkt een **verregaand gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homo, opgroeiend en verblijvend in een homofobe omgeving, geconfronteerd wordt bij het beleven van zijn relatie met een andere man.**

Uw verklaringen over het hebben van een homoseksuele relatie in Sierra Leone zijn dermate incoherent dat ze helemaal niet kunnen overtuigen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw gesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken van 12 juni 2019 naast uw problemen omwille van uw homoseksualiteit ook aanhaalde dat in de Sierra Leoneese maatschappij mensen kunnen gedwongen worden om zich tot een bepaalde gemeenschap aan te sluiten (zie Vragenlijst CGVS, opgemaakt door de DVZ op 12 juni 2019). U haalt echter geen concrete vrees aan. Ook tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS haalt u hier geen vrees over aan. Wanneer u nadrukkelijk aan het eind van het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of u naast de door u aangehaalde problemen nog andere zaken wenst toe te voegen, geeft u aan dat er niets anders is (zie notities CGVS, p 28).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Ter staving van uw relaas legt u verschillende documenten voor.

U legt een **origineel exemplaar van de kant 'Awareness Times – Sierra Leone's Most Widely Read Newspaper- d.d. 10 augustus 2016, volume X, nr 123**. U verwijst naar het artikel 'Gay on the run as Partner captured & killed in Kenema City', geschreven door A.M.. Het is wel zeer opmerkelijk dat dit artikel in het midden van de krant staat en dat juist deze pagina op een ander soort papier werd gedrukt

(textuur en kleur verschillen van de andere pagina's). Ook is het wel zeer verwonderlijk dat de lay-out verschillend is van de andere bladzijden; zo wordt op de ander pagina's 'Page x' vermeld terwijl op de bewuste bladzijden 'PAGE x' staat. Ook zijn de andere artikels omkaderd, terwijl het artikel waar u naar refereert (alsook de andere artikels op de bewuste bladzijde), niet is omkaderd. Tot slot kan ook worden opgemerkt dat het verwonderlijk is dat er geen enkel artikel terug te vinden is van de journalist 'A.M.' op het internet, behalve dan het artikel waar u naar verwijst, wat ook terug te vinden is op de site van 'de mirror'. Bovendien blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie bij journalisten in Sierra Leone wijdverspreid is. Er kan bijgevolg geen waarde worden gehecht aan het artikel dat u voorlegt. Bovendien kan worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegt bij het CGVS niet overeenstemmen met de inhoud van het krantenartikel dat u zelf voorlegt. Zo staat in het artikel te lezen dat uw vader u in bed zou hebben betrappt, terwijl u bij het CGVS verklaarde dat uw vader u betraptte wanneer u met uw vriendje kuste (zie notities CGVS, p 13). Ook is het wel zeer opmerkelijk dat de journalist te weten kwam dat uw 'beproeving' op twaalfjarige leeftijd begon. U verklaarde immers dat niemand van uw geaardheid wist (zie notities CGVS, p 22 en p 26). Bovendien is het artikel wel zeer opportunistisch opgesteld waardoor uw algehele geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd.

Verder legt u een **medisch attest voor van CHwapi**, opgemaakt op 26 november 2018 ivm uw rechter schouder. U verklaart zelf dat deze verwonding te maken heeft met uw poging om Italië te verlaten (zie notities CGVS, p 10) waardoor het uw relaas, dat u problemen heeft ondervonden omwille van uw seksuele geaardheid, generlei kan ondersteunen.

Verder legt u twee foto's voor van een liggende man, aan handen en voeten vastgebonden. Deze foto's kunnen uw geaardheid of de dood van uw vermeende partner op geen enkele manier ondersteunen. Er kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend aan deze foto's daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De foto die u voorlegt van uzelf vormt evenmin een bewijs van uw geaardheid. U verklaart dat deze foto werd genomen in het bedrijf van u en uw vermoorde vriend (zie notities CGVS, p 22). Echter uit niets blijkt dat deze foto werd genomen in een bedrijf en dat dit het bedrijf van u en uw vriend is.

U legt vervolgens een **kopie voor van uw geboortecertificaat** met nr. W0210. U verklaart dat het document werd aangevraagd bij de Sierra Leoneanse autoriteiten toen u Sierra Leone reeds had verlaten. De datum van afgifte is echter niet leesbaar op het document. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Zeker gezien u uw verklaringen die u aflegde bij de DVZ heeft aangepast mbt uw naam en uw geboortedatum. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Tevens dient hierbij te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat de naam van uw vader **R., M.V.** is en deze van uw moeder **R.J.**. Op uw geboortecertificaat staat echter dat uw vader **Va. R.** is en uw moeder **B.R.**. Niet alleen de verklaringen over uw geaardheid, maar ook deze over uw identiteit roepen ernstige bedenkingen op. Verder legt u een **document voor van het Rode Kruis** waaruit blijkt dat u aanpassingen wenst te doen aan uw identiteit. Dit document heeft geen betrekking op uw relaas. Het toont alleen aan dat u uw initiële verklaringen over uw identiteit wenst aan te passen. Tot slot legt u drie attesten voor van uw psycholoog, L. Z. gedateerd op 20 februari 2019, 31 juli 2019 en 12 februari 2020. Dit attest werd reeds kort besproken. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een psycholoog weliswaar vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Volgens uw psycholoog zou het voor u moeilijk zijn om nieuwe informatie vast te leggen, maar ook om eerdere informatie uit het geheugen terug te halen (zowel op korte, midden als lange termijn). Verder geeft hij aan dat de aard van de stoornissen leidt tot fluctuerende prestaties, afhankelijk van verschillende factoren zoals vermoeidheid, stress en de algemene emotionele toestand.

De door u neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming niet herstellen.

U vroeg om een kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud van 7 februari 2020. Deze kopie van de notities van het persoonlijk onderhoud werd u ter kennis gebracht op 7 april 2020. Tot op heden heeft het Commissariaat-generaal geen opmerkingen van u of uw advocaat ontvangen met betrekking tot de inhoud van deze notities. Het Commissariaat-generaal is zich bewust van de moeilijkheden die zich kunnen voordoen en die nog kunnen ontstaan in de context van maatregelen die door de huidige coronavirusepidemie worden gerechtvaardigd. Het Commissariaat-generaal is echter verplicht zo snel mogelijk een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming. Bijgevolg heeft het Commissariaat-generaal, omdat u zich in een situatie van afzondering bevindt die u verhindert zich te laten bijstaan door externe partijen (maatschappelijk werker of andere vertrouwenspersoon, advocaat, tolk, enz.) om eventuele opmerkingen te maken, besloten een beslissing te nemen over uw verzoek om internationale bescherming, maar geen beroep te doen op de toepassing van artikel 57/5quater, § 3, vijfde lid, van de wet van 15 december 1980, om u de mogelijkheid te bieden uw eventuele opmerkingen te maken wanneer dat mogelijk is, en onder betere voorwaarden. U kunt dus alle opmerkingen maken die u nuttig acht in het kader van een eventueel beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de motieven van de bestreden beslissing.

Hij is het niet eens dat de commissaris-generaal enerzijds erkent dat *"op basis van het voorgelegde attest specifieke steunmaatregelen nodig zijn en anderzijds stelt men dat dit attest in feite geen enkele waarde heeft in de beoordeling van eventuele geheugen of concentratiestoornissen"*. Het feit dat verzoeker zelf zo goed mogelijk mee werkt en het gehoor wil afwerken staat volgens verzoeker *"niet in de weg aan het feit dat dit wel degelijk een vermoeiende en emotioneel zware opdracht is"*. Verzoeker meent dat de bestreden beslissing zijn emotionele en psychologische toestand onterecht niet in overweging neemt.

Inzake verzoekers verklaringen over zijn woonplaatsen stelt verzoeker dat hij op 19 oktober 2018 een aanvraag tot wijziging van de gegevens die bekend waren bij de DVZ heeft verstuurd en dat *"hij aanvankelijk bang voor een Dublinprocedure en erg in de war [was], hetgeen wellicht kan verklaren waarom een aantal gegevens niet helemaal precies waren bij zijn eerste aanmelding"*. Hij bevestigt dat *"hij niet in Bo City werd geboren en er ook niet heeft gewoond, maar wel degelijk in Kenema"*.

Verder bevestigt verzoeker dat *"hij inderdaad op 8/8/2016 Sierra Leone heeft verlaten en niet in oktober zoals verkeerdelijk in het gehoorverslag van het CGVS werd opgetekend. Verzoeker had niet eerder de mogelijkheid om dit te corrigeren maar 8/8 is niet alleen de datum die hij al gebruikte in de CGVS vragenlijst dd 12/6/2018 maar deze komt ook terug bij de algemene informatielijst die reeds op DVZ werd afgenomen bij zijn registratie op 10/10/2018 (vraag 37)"*. Verzoeker besluit dat meer dan duidelijk is dat *"dit eerder met de waarheid overeenstemt dan de datum die op het CGVS door één of andere verstrooidheid werd opgetekend"*.

Wat betreft de procedure in Italië betreurt verzoeker de verwarring die gesticht werd omtrent zijn status, wijst hij erop dat de angst om teruggestuurd te worden in het kader van de Dublinprocedure hem inspireerde de waarheid niet te vertellen en bevestigt hij dat hij in Italië asiel heeft gevraagd en er een negatieve beslissing heeft gekregen. Indien er dus van enige fraude sprake zou zijn, dan heeft deze niets te maken met de grond van de zaak, hetzij de motieven waarom verzoeker niet naar Sierra Leone durft terug te keren.

Verzoeker betwist voorts het besluit dat de commissaris-generaal inzake zijn homoseksuele geaardheid *"al bij al op zwakke en subjectieve motieven"* neemt.

Hij benadrukt dat het, zoals de bestreden beslissing terecht aangeeft, zeer moeilijk is *"om de geaardheid van iemand te achterhalen, in casu op overtuigende wijze aan te tonen dat hij niet de geaardheid die hij aangeeft zou hebben, dan wel voor verzoeker op overtuigende wijze aan te tonen dat hij ze wel heeft"*. Verzoeker geeft aan dat hij dacht dat *"hij opnieuw zou opgeroepen worden want het gehoor is immers al*

bij al heel kort geweest om een zo complexe materie te onderzoeken". Hij meent dat de bestreden beslissing uitgaat *"van het frauduleuze karakter van de asielmotieven op basis van een aantal vaststellingen dat verzoeker van bij het begin misschien wel niet zo open is geweest over zijn identiteit, zijn reisweg en zijn status in Italië enz."* en dat de bestreden beslissing al snel de relatie met M. in twijfel trekt *"op grond van een aantal vooral Westerse ideeën over hoe een relatie eruit ziet en welke de ingrediënten ervan zouden moeten zijn"*. Verzoeker betoogt dat het hoe dan ook een vrij oppervlakkige conclusie is en benadrukt dat, zelfs als de bestreden beslissing twijfel zou hebben over de relatie met M., zij zich er dan nog minstens op een ernstige manier diende van te vergewissen of verzoeker niet toch homoseksueel is, hetgeen hij aangeeft als grondreden voor zijn vrees ingeval van terugkeer. Verzoeker beklemtoont dat dit onderzoek alleszins niet meer gebeurde.

Wat betreft de motieven van de bestreden beslissing inzake verzoekers neergelegde documenten stelt verzoeker zijn best te hebben gedaan om zijn identiteit en zijn asielrelaas te ondersteunen met documenten, vraagt hij om deze in overweging te nemen en behoudt hij zich het recht voor om bijkomende stukken neer te leggen. Verzoeker herneemt dat er uit angst verwarring geslopen is in een aantal gegevens, maar dat deze doen geen afbreuk aan zijn vrees voor vervolging. Ook al wordt het relaas in verband met zijn relatie in Sierra Leone in twijfel getrokken, dan nog ontslaat deze conclusie volgens verzoeker *"de asielinstanties niet van de verplichting om in het geheel uitsluitel te geven omtrent zijn voorgehouden seksuele geaardheid, met het oog op het inschatten van een risico in geval van terugkeer"*. Tot slot merkt verzoeker in verband met zijn geboortecertificaat nog op dat *"dit wel degelijk als moedersnaam J.R. vermeldt en dat V. een afkorting is van Va."*

Verzoeker vraagt *"om hem alsnog het statuut van vluchteling toe te willen kennen, minstens de subsidiaire beschermingsstatus en in ondergeschikte orde het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek omtrent zijn seksuele geaardheid en de situatie voor homoseksuelen in het land van herkomst."*

2.2. Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker volgende stukken:

- "3. ondertekend psychologisch attest dd 20/2/2020*
- 4. vraag tot correctie identiteitsgegevens dd 19/10/2018"*.

3. Beoordeling

3.1. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake

het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.2. Daar waar verzoeker in zijn verzoekschrift meent dat de bestreden beslissing zijn emotionele en psychologische toestand onterecht niet in overweging neemt, blijkt uit een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing het tegendeel: *"Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit het attest van uw psycholoog, dhr. L. Z., dd 31 juli 2019 blijkt dat u vermoeid kan raken wanneer u herinneringen dient op te halen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u erop gewezen dat u op eender welk moment een pauze kan inlassen (zie notities CGVS, p 2 en p 7). Op geen enkel moment gaf u of uw advocaat aan dat u niet in staat was om op de vragen te antwoorden. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen."*

Uit het administratief dossier en de bestreden beslissing blijkt aldus dat, om op passende wijze hieraan tegemoet te komen, er in het kader van de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming door het Commissariaat-generaal inderdaad passende steunmaatregelen werden verleend.

3.3. Verzoeker kan niet worden gevolgd waar hij het oneens is dat de commissaris-generaal enerzijds erkent dat *"op basis van het voorgelegde attest specifieke steunmaatregelen nodig zijn en anderzijds stelt men dat dit attest in feite geen enkele waarde heeft in de beoordeling van eventuele geheugen of concentratiestoornissen"*.

De bestreden beslissing stelt immers terecht vast dat verzoeker niet aantoont dat zijn psychologische toestand een impact gehad heeft op zijn verklaringen en dat deze de vastgestelde hiaten in zijn verklaringen niet kan rechtvaardigen: *"Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het niet gehandte medisch attest, dat u voorlegt dd 12 februari 2020 aangeeft dat u zelf heeft aangehaald dat u geheugenklachten heeft. Uw psycholoog-neuropsycholoog heeft vervolgens een neuropsychologisch bilan opgemaakt waaruit zou blijken dat u het lastig heeft om informatie op te halen. Door uw geheugenklachten zou u veel inspanningen moeten doen om eerder opgeslagen informatie op te halen. Echter, uit het psychologisch verslag, blijkt niet dat het voor u onmogelijk is om informatie uit het verleden op te roepen, het zou u wel veel energie kosten. Tijdens het persoonlijk onderhoud heeft u echter nooit gewag gemaakt van enige vorm van vermoeidheid of heeft u tijd gevraagd om even te denken. Bovendien dient te worden opgemerkt dat een neuropsychologisch verslag wordt opgemaakt aan de hand van uw verklaringen."*

De psycholoog is hierbij volledig afhankelijk van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Bovendien dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw persoonlijk onderhoud geen melding heeft gemaakt van de problemen die u zou hebben met uw

geheugen. Dit attest is bijgevolg geen vergoelijking van de hiaten en kan bijgevolg ook de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen.”.

De Raad merkt op dat verzoeker op geen enkel moment heeft aangegeven dat hij omwille van zijn emotionele en psychologische toestand niet in staat zou zijn om deel te nemen aan de onderhavige procedure. Uit een eenvoudige lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt bovendien duidelijk dat verzoeker wel kon antwoorden en niet gehinderd werd door zijn psychologische toestand. De dossierbehandelaar heeft hoe dan ook eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die verzoeker goed kon volgen en waarvan hij de logica en de inhoud correct begreep. Aan verzoeker werden bovendien zowel open als concrete vragen gesteld. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder dat verzoeker naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud de gelegenheid kreeg bijkomende opmerkingen te maken, maar dat noch hij, noch zijn raadsman melding maakten van een emotionele en getraumatiseerde toestand waarin hij zou verkeren.

Tevens blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker in staat was zich zonder veel moeite data te herinneren (notities van het persoonlijk onderhoud van 7 februari 2020 (hierna: notities), p. 7-9, p. 15, p. 20). Ook uit het door verzoeker neergelegde psychologisch attest van 12 februari 2020, dat overigens werd opgesteld na het persoonlijk onderhoud van 7 februari 2020, blijkt niet dat het voor verzoeker onmogelijk is om informatie uit het verleden op te roepen, maar wel dat het veel energie zou kosten. *Supra* werd vastgesteld dat hiermee rekening werd gehouden gedurende de procedure. Aldus is geenszins aangetoond dat verzoekers emotionele toestand een impact gehad zou hebben op zijn verklaringen, laat staan dat verzoekers emotionele toestand zijn gebrekkige verklaringen kunnen verschonen.

3.4. Voorts motiveert de bestreden beslissing op omstandige wijze dat verzoekers incoherente verklaringen aangaande zijn woonplaatsen in Sierra Leone, aangaande het tijdstip dat hij Sierra Leone zou verlaten hebben en aangaande zijn status in Italië een ernstige negatieve aanwijzing betreffende de waarachtigheid van zijn verzoek om internationale bescherming geven.

Verzoekers verwijzing naar zijn angst om te worden teruggestuurd in het kader van de Dublinprocedure, zijn persoonlijke vergoelijkingsen en de loutere bevestiging van één van zijn uiteenlopende verklaringen kunnen geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen, noch deze nuttig weerleggen. Deze blijven onverminderd overeind en ondermijnen de algehele geloofwaardigheid van verzoeker.

3.5. Waar verzoeker de motieven van de bestreden beslissing inzake zijn homoseksuele geaardheid betwist, benadrukt dat het moeilijk is om de homoseksuele geaardheid aan te tonen, verwijst naar het korte persoonlijk onderhoud, en aanvoert dat de bestreden beslissing zijn homoseksuele geaardheid zelf niet onderzocht heeft, maar besluit tot de ongeloofwaardigheid ervan op grond van zijn verklaringen over zijn identiteit, reisweg en status in Italië en over zijn relatie met M., gaat verzoeker er vooreerst aan voorbij dat de bestreden beslissing wel degelijk op omstandige wijze motiveert dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid. Bovendien wijst de Raad verzoeker erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal immers heeft doen besluiten tot de ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming.

Uit de motivering in de bestreden beslissing blijkt dat:

- de commissaris-generaal rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze de seksuele geaardheid te bewijzen;
- niet aannemelijk is dat verzoeker, die stelde te zijn opgevoed in de veronderstelling dat hij zou gediscrimineerd en vermoord worden wanneer zijn geaardheid zou ontdekt worden door de buitenwereld, een andere jongen zou kussen zonder dat hij weet heeft van zijn gevoelens;
- niet geloofwaardig is dat verzoeker en M., die samenwoonden en leefden in een homofob land als Sierra Leone, niet spraken over de moeilijkheden en de angsten die ze hadden;
- niet aannemelijk is dat verzoeker, indien hij daadwerkelijk homoseksueel geaard zou zijn, in Kenema bleef wonen, nu hij verklaarde dat zijn vader hem omwille van zijn geaardheid had onterfd, het huis had uitgezet, had blootgesteld aan de gemeenschap in Kenema en verzoeker er niet langer veilig was;
- het vorig punt des te meer klemmt nu verzoeker aangaf dat hij nadat zijn vader hem het huis had uitgezet informatie had opgezocht over homoseksuelen in Sierra Leone en te weten kwam dat

homoseksualiteit illegaal is, dat homoseksuelen gediscrimineerd worden en dat de politie geen bescherming kan bieden;

- verzoeker niet afwist van het bestaan van enige LGBTQ organisatie in Sierra Leone;
- niet valt te rijmen dat verzoeker enerzijds stelde dat de angst zodanig geïnternaliseerd is dat hij op heden nog vreest dat de dossierbehandelaar zijn geaardheid kenbaar zou maken aan de buitenwereld, doch anderzijds aangaf dat het wel ok was voor hem om homoseksueel te zijn in Sierra Leone;
- verzoeker geen enkel concreet voorbeeld kon geven van hoe zijn seksuele geaardheid zijn leven in Sierra Leone beïnvloedde;
- verzoekers verklaringen blijken geven van een gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel persoon, die is opgegroeid en verblijft in een homofobe omgeving, geconfronteerd wordt bij het beleven van zijn relatie met een andere man.

3.6. Daar waar verzoeker nog stelde te denken dat *“hij opnieuw zou opgeroepen worden want het gehoor is immers al bij al heel kort geweest om een zo complexe materie te onderzoeken”*, wijst de Raad erop dat de duur van het persoonlijk onderhoud, dat *in casu* van 9u02 tot 12u25 en dus meer dan drie uur heeft geduurd, geenszins een indicatie uitmaakt van de grondigheid en volledigheid van het onderhoud.

Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker uitgebreid werd gehoord over zijn voorgehouden seksuele geaardheid, relaties en activiteiten, en de hieruit voortvloeiende voorgehouden vervolging. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat de dossierbehandelaar zijn taak correct heeft uitgevoerd door verzoeker de mogelijkheid te bieden zijn relaas uitgebreid toe te lichten en zijn verklaringen desgevallend te nuanceren, aan te vullen of te corrigeren, of ter zake een gedegen verklaring te bieden. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker zelf is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat het Commissariaat-generaal kan beslissen over zijn verzoek om internationale bescherming. Er mag van verzoeker worden verwacht dat hij de kansen die hij krijgt om zijn nood aan bescherming toe te lichten, aangrijpt.

De Raad stelt vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift en tot op heden geen bijkomende elementen aanvoert ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker toont evenmin concreet aan welke elementen of gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, noch specificeert hij welke bijkomende vragen volgens hem nog gesteld hadden moeten worden, noch toont hij aan hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Waar verzoeker oppert dat de bestreden beslissing zijn relatie met M. in twijfel trekt *“op grond van een aantal vooral Westerse ideeën over hoe een relatie eruit ziet en welke de ingrediënten ervan zouden moeten zijn”*, licht hij niet toe op welke manier gevoelens van verliefdheid en relaties dan verschillen. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker evenmin vanuit zijn eigen maatschappelijke leefwereld op doorleefde wijze toelicht hoe hij zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en relatie met M. zou beleefd hebben.

De Raad benadrukt dat een beweerde homoseksualiteit slechts aannemelijk kan worden geacht wanneer de verzoeker om internationale bescherming blijkt geeft van een kennelijke emotionele en seksuele voorkeur voor personen van hetzelfde geslacht. Aldus kan worden verwacht dat verzoeker doorleefde verklaringen aflegt aangaande zijn eigen homoseksuele bewustwording, ervaringen en relaties en de eigenheid van homoseksualiteit, alsmede bekend is met de situatie van homoseksuelen in zijn land en eventueel ook in België. Indien de kandidaat-asielzoeker geen bewijs kan verschaffen aangaande zijn of haar seksuele oriëntatie en/of er is een gebrek aan specifieke informatie betreffende de status van LGBT in het land van herkomst, dient de seksuele oriëntatie te blijken uit de verklaringen van de kandidaat-asielzoeker (UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nr. 64 en UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 35). Daar stereotiepe opvattingen over homoseksualiteit vermeden moeten worden, kan de geloofwaardigheid blijken uit de verklaringen van de asielzoeker betreffende zijn of haar bewustwording en het aanvoelen van zijn of haar seksuele identiteit (UNHCR, *Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity*, Genève, 2008, nr. 36 en UNHCR, *Claims to Refugee Status based on Sexual Orientation and/or Gender Identity within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or its 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, Genève, 2012, nrs. 62-66). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, en bijgevolg de Raad, mag aldus van een verzoeker om internationale bescherming die

zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Van een verzoeker om internationale bescherming die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit mag dan ook een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwacht worden, *quod non in casu*.

Gelet op voorgaande wordt in het verzoekschrift de omstandige motivering, die steun vindt in het dossier en pertinent is, inzake verzoekers aangevoerd homoseksuele geaardheid niet ontkracht. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid, is het evenmin geloofwaardig dat hij omwille hiervan problemen zou hebben ondervonden in Sierra Leone die hem ertoe hebben aangezet zijn land te ontvluchten.

3.7.1. Wat betreft de motieven van de bestreden beslissing inzake verzoekers neergelegde documenten stelt verzoeker zijn best te hebben gedaan om zijn identiteit en zijn asielrelaas te ondersteunen met documenten, vraagt hij om deze in overweging te nemen en behoudt hij zich het recht voor om bijkomende stukken neer te leggen. Verzoeker herneemt dat er uit angst verwarring geslopen is in een aantal gegevens, maar dat deze geen afbreuk doen aan zijn vrees voor vervolging. Tot slot merkt verzoeker in verband met zijn geboorte certificaat nog op dat *“dit wel degelijk als moedersnaam J.R. vermeldt en dat V. een afkorting is van Va.”*.

3.7.2. Inzake de door verzoeker neergelegde documenten motiveert de bestreden beslissing als volgt: *“U legt een origineel exemplaar van de kant ‘Awareness Times – Sierra Leone’s Most Widely Read Newspaper’ d.d. 10 augustus 2016, volume X, nr 123. U verwijst naar het artikel ‘Gay on the run as Partner captured & killed in Kenema City’, geschreven door A.M.. Het is wel zeer opmerkelijk dat dit artikel in het midden van de krant staat en dat juist deze pagina op een ander soort papier werd gedrukt (textuur en kleur verschillen van de andere pagina’s). Ook is het wel zeer verwonderlijk dat de lay-out verschillend is van de andere bladzijden; zo wordt op de ander pagina’s ‘Page x’ vermeld terwijl op de bewuste bladzijden ‘PAGE x’ staat. Ook zijn de andere artikels omkaderd, terwijl het artikel waar u naar refereert (alsook de andere artikels op de bewuste bladzijde), niet is omkaderd. Tot slot kan ook worden opgemerkt dat het verwonderlijk is dat er geen enkel artikel terug te vinden is van de journalist ‘A.M.’ op het internet, behalve dan het artikel waar u naar verwijst, wat ook terug te vinden is op de site van ‘de mirror’. Bovendien blijkt uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier dat corruptie bij journalisten in Sierra Leone wijdverspreid is. Er kan bijgevolg geen waarde worden gehecht aan het artikel dat u voorlegt. Bovendien kan worden opgemerkt dat de verklaringen die u aflegt bij het CGVS niet overeenstemmen met de inhoud van het krantenartikel dat u zelf voorlegt. Zo staat in het artikel te lezen dat uw vader u in bed zou hebben betrapt, terwijl u bij het CGVS verklaarde dat uw vader u betrapte wanneer u met uw vriendje kuste (zie notities CGVS, p 13). Ook is het wel zeer opmerkelijk dat de journalist te weten kwam dat uw ‘beproeving’ op twaalfjarige leeftijd begon. U verklaarde immers dat niemand van uw geaardheid wist (zie notities CGVS, p 22 en p 26). Bovendien is het artikel wel zeer opportunistisch opgesteld waardoor uw algehele geloofwaardigheid verder wordt ondermijnd.*

Verder legt u een medisch attest voor van CHwapi, opgemaakt op 26 november 2018 ivm uw rechter schouder. U verklaart zelf dat deze verwonding te maken heeft met uw poging om Italië te verlaten (zie notities CGVS, p 10) waardoor het uw relaas, dat u problemen heeft ondervonden omwille van uw seksuele geaardheid, generlei kan ondersteunen.

Verder legt u twee foto’s voor van een liggende man, aan handen en voeten vastgebonden. Deze foto’s kunnen uw geaardheid of de dood van uw vermeende partner op geen enkele manier ondersteunen. Er kan geen enkele bewijswaarde worden toegekend aan deze foto’s daar deze door mogelijk inscenering van locatie en omstandigheden geen garantie bieden over de authenticiteit van wat werd afgebeeld. De foto die u voorlegt van uzelf vormt evenmin een bewijs van uw geaardheid. U verklaart dat deze foto werd genomen in het bedrijf van u en uw vermoorde vriend (zie notities CGVS, p 22). Echter uit niets blijkt dat deze foto werd genomen in een bedrijf en dat dit het bedrijf van u en uw vriend is.

U legt vervolgens een kopie voor van uw geboortecertificaat met nr. W0210. U verklaart dat het document werd aangevraagd bij de Sierra Leonese autoriteiten toen u Sierra Leone reeds had verlaten. De datum van afgifte is echter niet leesbaar op het document.

De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Zeker gezien u uw verklaringen die u aflegde bij de DVZ heeft aangepast mbt uw naam en uw geboortedatum. Aangezien uw relaas over het geheel genomen

niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Tevens dient hierbij te worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat de naam van uw vader R.M.V. is en deze van uw moeder R.J.. Op uw geboortecertificaat staat echter dat uw vader Va. R. is en uw moeder B.R.. Niet alleen de verklaringen over uw geaardheid, maar ook deze over uw identiteit roepen ernstige bedenkingen op. Verder legt u een document voor van het Rode Kruis waaruit blijkt dat u aanpassingen wenst te doen aan uw identiteit. Dit document heeft geen betrekking op uw relaas. Het toont alleen aan dat u uw initiële verklaringen over uw identiteit wenst aan te passen. Tot slot legt u drie attesten voor van uw psycholoog, L. Z. gedateerd op 20 februari 2019, 31 juli 2019 en 12 februari 2020. Dit attest werd reeds kort besproken. Hierbij dient te worden opgemerkt dat een psycholoog weliswaar vaststellingen doet betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Volgens uw psycholoog zou het voor u moeilijk zijn om nieuwe informatie vast te leggen, maar ook om eerdere informatie uit het geheugen terug te halen (zowel op korte, midden als lange termijn). Verder geeft hij aan dat de aard van de stoornissen leidt tot fluctuerende prestaties, afhankelijk van verschillende factoren zoals vermoeidheid, stress en de algemene emotionele toestand.

De door u neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van uw verzoek om internationale bescherming niet herstellen."

3.7.3. Bij zijn verzoekschrift legt verzoeker het psychologisch attest van 20 februari 2019 en het document van het Rode Kruis waaruit blijkt dat hij aanpassingen wenst te doen aan zijn identiteit opnieuw neer. Verzoeker heeft deze documenten echter reeds voorgelegd bij de commissaris-generaal in het kader van onderhavige procedure. Deze werden in de bestreden beslissing reeds besproken en beoordeeld. Het louter opnieuw neerleggen van deze documenten kan de beoordeling van de commissaris-generaal niet doen wijzigen.

3.7.4. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming ten opzichte van Sierra Leone.

Dat verzoekers incoherente verklaringen aangaande de identiteit van zijn ouders te wijten zou zijn aan angst kan niet overtuigen en komt voor als een *post factum* verklaring. Verzoekers loutere bewering dat zijn geboortecertificaat "*wel degelijk als moedersnaam J.R. vermeldt en dat V. een afkorting is van Va.*" vindt geen grondslag in het administratief dossier en kan geen afbreuk doen aan voormelde vaststellingen. De geboorteakte vermeldt wel degelijk dat zijn moeders naam B.R. is en zijn vader Va.R. heet. De vastgestelde incoherenties blijven aldus overeind.

3.8. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS